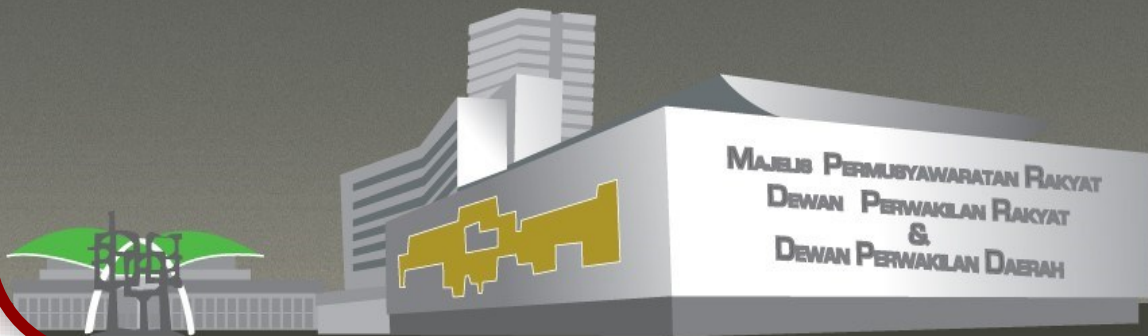

ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

MPR RI
MAJELIS PERMUSYAWARATAN RAKYAT
REPUBLIK INDONESIA

สำนักภาษาต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปรับข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๓

สารบัญ

	หน้า
ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐอินโดนีเซีย	๑
โครงสร้างการปกครองอินโดนีเซีย	๒
สภาที่ปรึกษาประชาชน	๓
● องค์ประกอบและที่มา	๓
- อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาประชาชน	๓
สภาผู้แทนราษฎร	๔
● องค์ประกอบและที่มา	๔
- คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง	๔
- ผู้มีสิทธิและลักษณะต้องห้ามการใช้สิทธิเลือกตั้ง	๔
- อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร	๔
- วาระการดำรงตำแหน่งของประธาน	๕
- คุณสมบัติในการสมัครเพื่อดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร	๕
- ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๕
- วิธีการเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎร	๖
- สิทธิประโยชน์ของประธานสภาผู้แทนราษฎร	๖
- หน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎร	๖
- ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๗
- เขตเลือกตั้ง	๘
- การลงคะแนนเลือกตั้งและเงื่อนไขของผลการเลือกตั้ง	๙
- หลักเกณฑ์การได้จำนวนที่นั่งของสภาผู้แทนราษฎร	๙
สมัยประชุมและการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	๑๑
- สมัยประชุม	๑๑
- ประเภทของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	๑๑
- การประชุมสมัยสามัญ	๑๒
- การประชุมสมัยวิสามัญ	๑๒
- การประชุมคณะทำงาน	๑๒
- การรับฟังการชี้แจง	๑๒
- การรับฟังประชามติ	๑๓
- ลักษณะปฏิบัติในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	๑๓
กระบวนการพิจารณา	๑๓

คณะกรรมการธิการ	๑๔
- คณะกรรมการธิการสามัญ	๑๔
- คณะกรรมการธิการวิสามัญ	๑๖
กระบวนการตรากฎหมาย	๑๘
- การเสนอร่างกฎหมายโดยประธานาธิบดี	๑๙
- การเสนอร่างกฎหมายโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๒๐
- กระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภา	๒๐
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	๒๓
สภาผู้แทนภูมิภาค	๒๕
● องค์ประกอบและที่มา	๒๕
- อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนภูมิภาค	๒๕
- คุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนภูมิภาค	๒๖
- วาระการดำรงและการสิ้นสุดจากตำแหน่ง	๒๖
คณะกรรมการธิการ	๒๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนภูมิภาคระดับภูมิภาค	๒๘
ข้อมูลอ้างอิง	๒๙

ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

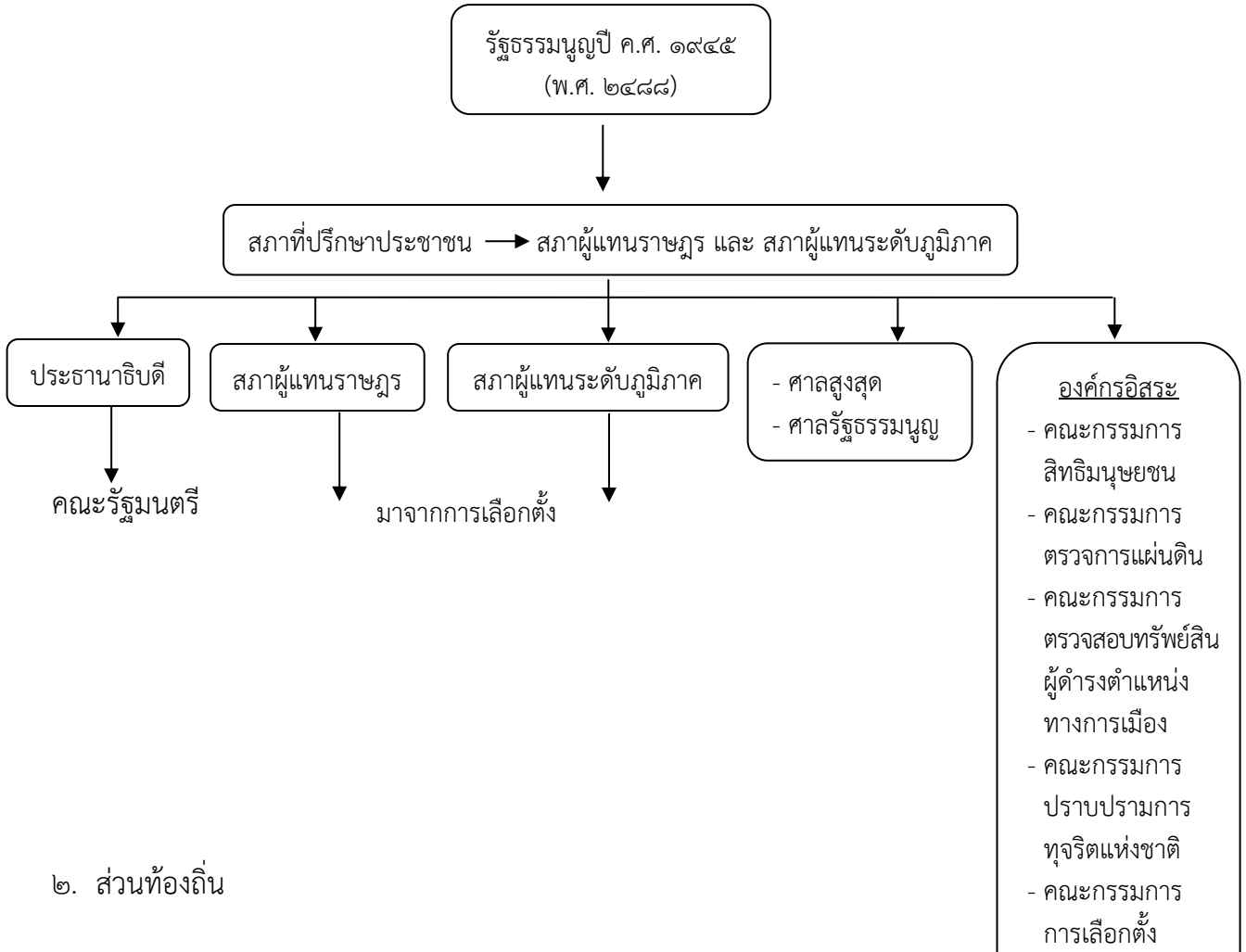
สาธารณรัฐอินโดนีเซียมีความมุ่งหวังให้ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติและสงบสุข บนพื้นฐานหลักการ “บินกินา ตุงกัล อิกา” หรือ “Unity in Diversity” หมายถึง ความเป็นเอกภาพในความหลากหลาย

การเมืองการปกครองอินโดนีเซีย (National Level)

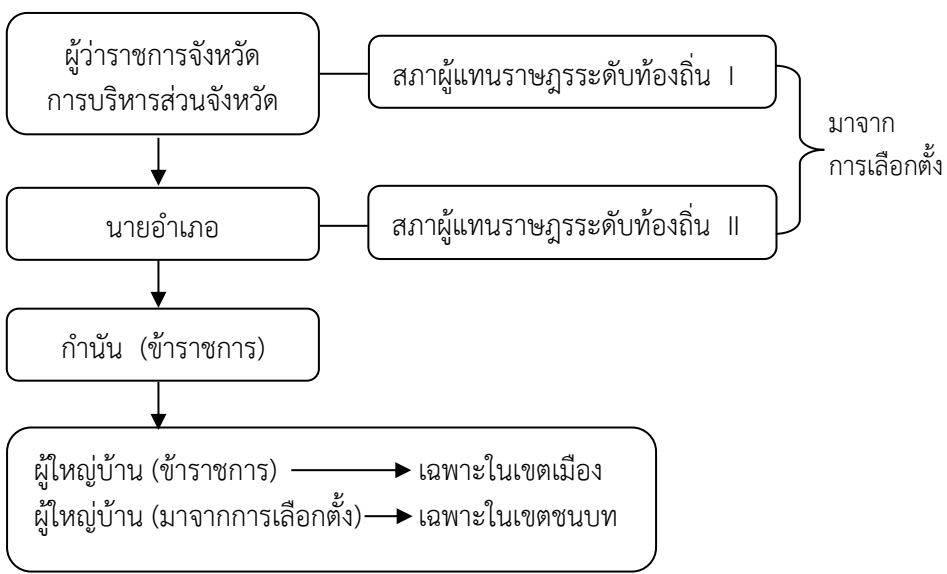
- รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ค.ศ. ๑๙๕๕ (พ.ศ. ๒๔๘๘) - ปัจจุบัน
- ฝ่ายนิติบัญญัติ สภาที่ปรึกษาประชาชนหรือรัฐสภา (People’s Consultative Assembly หรือ Majelis Permusyawaratan Rakyat: MPR) ประกอบด้วย ๒ สภา คือ
 - สภาผู้แทนราษฎร (People’s Representative Council หรือ Dewan Perwakilan Rakyat: DPR)
 - สภาผู้แทนระดับภูมิภาค (Regional Representative Council หรือ Dewan Perwakilan Daerah: DPD)
- ฝ่ายบริหาร ประธานาธิบดี
คณะรัฐมนตรี
- ฝ่ายตุลาการ ศาลสูงสุด
ศาลรัฐธรรมนูญ
- องค์กรอิสระ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
คณะกรรมการการเลือกตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
คณะกรรมการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง
- กองทัพแห่งชาติ กองทัพบก
กองทัพอากาศ
กองทัพเรือ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โครงสร้างการปกครองอินโดนีเซีย

๑. ระดับชาติ (ส่วนกลาง)

๒. ส่วนท้องถิ่น

สภาที่ปรึกษาประชาชน
(People's Consultative Assembly หรือ
Majelis Permusyawaratan Rakyat: MPR)

องค์ประกอบและที่มา

สภาที่ปรึกษาประชาชน (MPR) หรือรัฐสภา ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร (DPR) และสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (DPD) โดยปกติทั้งสองสภาจะแยกกันปฏิบัติหน้าที่ แต่เมื่อสภาผู้แทนราษฎรและสภาผู้แทนระดับภูมิภาคมีการประชุมร่วมกันจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในนามสภาที่ปรึกษาประชาชน ในอดีตสภาที่ปรึกษาประชาชนมีบทบาทมาก มีฐานะเป็นสถาบันทางการเมืองที่มีอำนาจสูงสุดของรัฐ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีการปฏิรูปการเมืองทำให้สภาที่ปรึกษาประชาชนถูกลดบทบาทลง

สมาชิกสภาที่ปรึกษาประชาชนมีจำนวน ๗๑๑ คน ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (DPR) ๕๗๕ คน และสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (DPD) จำนวน ๑๓๖ คน ที่มาจากการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งกำหนดให้มีการเลือกตั้งในทุก ๕ ปี

ประธานสภาที่ปรึกษาประชาชนคนปัจจุบันคือ นาย Bambang Soesatyo (Golkar) ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๒ – ปัจจุบัน

อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาประชาชน

๑. การทำพิธีสาบานให้แก่ประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี
๒. การแต่งตั้งและถอดถอนประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีออกจากตำแหน่ง (การถอดถอนจะกระทำได้ต้องผ่านความเห็นชอบของศาลรัฐธรรมนูญ)
๓. การแก้ไขรัฐธรรมนูญ

สภาผู้แทนราษฎร^๑
(People's Representative Council หรือ
Dewan Perwakilan Rakyat: DPR)

องค์ประกอบและที่มา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน ๕๗๕ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้ลงทะเบียนไว้ล่วงหน้าก่อนการเลือกตั้ง มีการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒

การสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง หากสมาชิกคนใดลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนสังกัดและมีได้เข้าสังกัดพรรคการเมืองอื่น ให้สมาชิกผู้นั้นพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎรคนปัจจุบันคือ นาย Puan Maharani ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ – ปัจจุบัน

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

๑. มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๑ ปีบริบูรณ์
๒. เป็นพลเมืองของประเทศอินโดนีเซีย
๓. มีความชำนาญในภาษาอินโดนีเซีย
๔. มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ในกิจกรรมทางสังคมและภาครัฐ
๕. มีความจงรักภักดีและยึดมั่นต่ออุดมการณ์พื้นฐานของรัฐ

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิและมีลักษณะต้องห้ามการใช้สิทธิเลือกตั้ง

๑. มีอายุ ๑๗ ปี หรือแต่งงานในช่วงเวลาการลงทะเบียน
๒. เป็นพลเมืองของประเทศอินโดนีเซีย
๓. ไม่เป็นคนวิกลจริต
๔. ไม่เป็นอดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์หรือองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับพรรคคอมมิวนิสต์
๕. ไม่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงหรืออ้อมในการกระทำรัฐประหารของพรรคคอมมิวนิสต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘

๖. มีโทษจำคุกหรือถูกกักบริเวณเป็นเวลา ๕ ปี
๗. เป็นเจ้าหน้าที่ทหาร

อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร

๑. ตรากฎหมาย
๒. ให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายงบประมาณแผ่นดินของประเทศ

^๑ ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก “กฎหมายรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ ว่าด้วยสภาผู้แทนราษฎร (Jakarta : Penerbit CV. Tamita Utama, ๒๕๕๖)

๓. ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน
๔. เสนอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ
๕. เสนอถอดถอนประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดี

การเสนอถอดถอนประธานาธิบดีและหรือรองประธานาธิบดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้พิจารณาข้อกล่าวหาได้ โดยใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม หากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มูล จะมีการลงมติถอดถอนประธานาธิบดีและหรือรองประธานาธิบดีในที่ประชุมสภาที่ปรึกษาประชาชนต่อไป

วาระการดำรงตำแหน่งของประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาโดยตำแหน่ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี (ตามวาระของสภา) ตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดผ่านโศกษพรรคการเมืองที่ตนสังกัด ในการเริ่มวาระของประธานสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเข้าพิธีสาบานตนก่อนเข้ารับตำแหน่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะพ้นวาระเมื่อลาออก สิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่ง เสียชีวิต และยุบสภา ตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นบุคคลสำคัญลำดับที่สามของประเทศ และเป็นตัวแทนของสภาผู้แทนราษฎรในเวทีระหว่างประเทศ

คุณสมบัติในการสมัครเพื่อดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนมีสิทธิสมัครเพื่อชิงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร แต่ต้องได้รับการเสนอชื่ออย่างเป็นทางการจากกลุ่มพรรคการเมืองที่ตนสังกัด

ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ในการประชุมครั้งแรกของสภาผู้แทนราษฎรชุดใหม่แต่ละชุด จะมีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรสามคน

ในขณะที่ยังไม่มีการเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรจะแต่งตั้งผู้รักษาการตำแหน่งผู้นำในสภาผู้แทนราษฎรเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ประกอบด้วย ประธานสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน ซึ่งมาจากพรรคการเมืองที่ได้จำนวนที่นั่งในสภามากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสอง

ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะต้องได้รับการเสนอชื่อจากกลุ่มพรรคการเมืองและต้องเสนอชื่อต่อผู้รักษาการประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งการเสนอชื่อจะต้องเสนอเป็นกลุ่มผู้สมัคร ประกอบด้วย ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรสามคน

การลงคะแนนเลือกประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ได้รับเลือกจะต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ กรณีที่ไม่มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ใช้คะแนนเสียงข้างมากในการลงคะแนน โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคนจะต้องเลือกผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเสนอชื่อ

ทั้งชุด ซึ่งผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดจะได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ก่อนการเข้ารับตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร จะต้องกล่าวคำสาบานตนก่อนการเข้ารับตำแหน่งต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

“ข้าพเจ้าขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานสภาผู้แทนราษฎร/รองประธานสภาผู้แทนราษฎรอย่างเต็มความสามารถโดยสุจริต จะยึดมั่นในหลักปรัชญาศีล (pancasila)* จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐอินโดนีเซียและกฎหมายอื่นอย่างเคร่งครัด จะดำรงไว้ซึ่งประชาธิปไตยและรับใช้ประชาชนและประเทศชาติ และจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนรวมถึงตระหนักถึงเป้าหมายของชาติ เพื่อประโยชน์ของคนในชาติและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย”

วิธีการเลือกตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

การลงคะแนนเลือกประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ดำเนินการโดยเปิดเผย แบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกเป็นการออกเสียงในการประชุมของพรรคการเมืองต่าง ๆ ขั้นตอนที่สองเป็นการออกเสียงในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ที่อาวุโสที่สุดและผู้ที่มีอายุน้อยสุดปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในการประชุมระหว่างการลงคะแนนเสียง และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้อาวุโสสุดเป็นผู้ประกาศผลการลงคะแนน โดยห้ามคัดค้านผลการเลือกตั้งเด็ดขาด

สิทธิประโยชน์ของประธานสภาผู้แทนราษฎร

- (๑) เบี้ยเลี้ยง และเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัว
- (๒) บ้านพักประจำตำแหน่ง
- (๓) รถยนต์ประจำตำแหน่ง
- (๔) เลขานุการและเจ้าหน้าที่
- (๕) เจ้าหน้าที่ประสานงานในพื้นที่
- (๖) ผู้คุ้มกันประจำตัว

หน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ภารกิจภายในรัฐสภา

* ปันจาศีล (Pancasila) คือ รากฐานปรัชญาอย่างเป็นทางการของอินโดนีเซีย ประกอบด้วยคำสันสกฤต ๒ คำ คือ คำว่า “ปันจ” (panca) หมายถึง ห้า และคำว่า “ศีล” (sila) หมายถึง หลัก/หลักการ ซึ่งประกอบด้วย

- ๑) การนับถือพระเจ้าองค์เดียว
- ๒) การเป็นมนุษย์ที่เจริญและคงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรม
- ๓) ความเป็นเอกภาพของอินโดนีเซีย
- ๔) ประชาธิปไตยที่นำด้วยความเป็นเอกฉันท์จากปัญญา ซึ่งเป็นผลมาจากการพิจารณาหารือระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ
- ๕) ความยุติธรรมทางสังคมต่อชาวอินโดนีเซียทุกคน

ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร ออกระเบียบและแก้ไขระเบียบวาระการประชุมร่วมกับคณะกรรมการธิการสามัญ จัดลำดับการอภิปรายและกำหนดเวลาการอภิปราย และส่งข้อมูลเกี่ยวกับการอภิปรายไปยังคณะกรรมการเพื่อทำการศึกษาต่อไป

๒. การปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุมสภา

- (๑) ทำหน้าที่เปิดและปิดการประชุมหรือเลื่อนการประชุม
- (๒) ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) พิจารณารายชื่อผู้อภิปรายในที่ประชุมสภา อนุญาตและเพิกถอนสิทธิในการอภิปราย
- (๔) บรรจุและจัดลำดับญัตติที่จะนำขึ้นอภิปราย
- (๕) ตรวจสอบการลงคะแนน และยกเลิกการลงคะแนนกรณีเกิดความไม่เป็นระเบียบในที่ประชุมสภา
- (๖) ตรวจสอบองค์ประชุม
 - รับรองมติและผลการอภิปราย
 - ตีความกฎหรือระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องกับสภาผู้แทนราษฎร
 - มีอำนาจตัดสินใจให้มีการอภิปรายวาระอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบวาระการประชุม และจัดการอภิปรายโดยทันทีตามความเห็นชอบของประธานของพรรคการเมืองต่าง ๆ

๓. อำนาจพิเศษ

- (๑) ตั้งงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรจากการสนับสนุนของคณะกรรมการงบประมาณและเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (๒) เป็นผู้แต่งตั้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามความเห็นของประธานกลุ่มพรรคการเมืองต่าง ๆ
- (๓) กำกับดูแลการดำเนินงานกิจการของรัฐสภาร่วมกับเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) เป็นผู้แทนรัฐสภาในกิจการภายนอก
- (๕) ควบคุมดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยภายในรัฐสภา

๔. สิทธิในการอภิปรายและการลงคะแนนเสียง และหน้าที่อื่น ๆ

- (๑) ให้คำแนะนำในการตีความหรือจัดทำเนื้อหาในประเด็นการอภิปรายให้ครบสมบูรณ์
- (๒) มีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียง
- (๓) เสนอร่างกฎหมายหรือแก้ไข
- (๔) เสนอกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบโดยประมุขของประเทศเพื่อประกาศใช้บังคับ

ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จากกฎหมายฉบับที่ ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศใช้วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายการเลือกตั้งที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน กำหนดให้มีการเลือกตั้งทุก ๕ ปี โดยให้กำหนดวันเลือกตั้งในวันหยุด

การจัดการเลือกตั้งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการเลือกตั้งทั่วไป (Komisi Pemilihan Umum - KPU หรือ General Election Commission) ซึ่งประธานาธิบดีจะแต่งตั้งจากตัวแทนของพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง โดยแต่ละพรรคจะมีผู้แทนในคณะกรรมการเลือกตั้งทั่วไปพรรคละ ๑ คน และตัวแทนทางฝ่ายรัฐบาล ๕ คนเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไป การลงมติของคณะกรรมการเลือกตั้งทั่วไปต้องมีลักษณะดุลยภาพ

คณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไป เป็นองค์กรสูงสุด แต่งตั้งโดยประธานาธิบดี ประกอบด้วย ประธานหนึ่งคน รองประธานสองคน โดยสมาชิกของคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปจะเป็นผู้เลือก มีวาระคราวละ ๕ ปี สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปจะรับผิดชอบงานด้านธุรการ (ในทางปฏิบัติบุคคลเหล่านี้จะมาจากกระทรวงมหาดไทยที่เคยดูแลการเลือกตั้ง)

คณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไป ทำหน้าที่กำหนดข้อบังคับ นโยบาย และแนวทางการเลือกตั้ง โดยมีหน่วยงานหรือองค์กรที่ดำเนินการเลือกตั้งคือคณะกรรมการการเลือกตั้งอินโดนีเซีย ซึ่งจะมีตั้งแต่ระดับชาติถึงระดับจังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ จนถึงคณะกรรมการรวบรวมคะแนนเสียง พรรคการเมืองที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง จะมีตัวแทนเป็นกรรมการในทุกประเภทและทุกระดับ เพื่อให้พรรคการเมืองจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมในคณะกรรมการทั้ง ๗ ระดับ โดยเฉพาะการส่งตัวแทนเข้ารับสมัครเลือกตั้งทุกจังหวัดและอำเภอทั่วประเทศ สำหรับคณะกรรมการตรวจสอบการเลือกตั้งจะได้รับความร่วมมือจากบุคลากรฝ่ายยุติธรรม สถาบัน การศึกษา และชุมชน ทั้งนี้ ห้ามเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเด็ดขาด โดยบทบาทของกระทรวงมหาดไทยจะทำหน้าที่ในการจัดหาบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ด้านเลขานุการให้คณะกรรมการเลือกตั้งอินโดนีเซียเท่านั้น โดยรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเลือกตั้งระดับชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัดกับนายอำเภอ/นายกเทศมนตรี ในระดับจังหวัด และอำเภอ/เทศบาล ส่วนปัญหาของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปกับคณะกรรมการตรวจสอบการเลือกตั้ง กำหนดโดยศาลฎีกาโดยการหารือกับคณะกรรมการเลือกตั้งทั่วไป

การเลือกตั้งถือเป็นการใช้อำนาจอธิปไตยของประชาชนในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย มีพื้นฐานอยู่บนหลักปรัชญาศีลและรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. ๒๕๔๘

ในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง หากสมาชิกผู้ใดลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนสังกัดและมีได้เข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นภายในระยะเวลาที่กำหนดให้สมาชิกผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะจัดให้มีการเลือกตั้งในทุก ๕ ปี ในเดือนเมษายนซึ่งเป็นวันหยุดราชการ การเลือกตั้งต้องเป็นไปอย่างเที่ยงตรง อิสระ เป็นความลับ ซื่อสัตย์และยุติธรรม วัตถุประสงค์ในการเลือกตั้งเพื่อเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล โดยเป็นการเลือกตั้งตามระบบสัดส่วน

เขตเลือกตั้ง

เขตเลือกตั้งสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ จังหวัดหรือบางส่วนของเขตจังหวัด เขตเลือกตั้งสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด คือ อำเภอ/เมือง หรือการควบรวมอำเภอและเมืองให้เป็นหนึ่งเขตเลือกตั้ง และเขตเลือกตั้งสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล คือ ตำบลหรือการควบรวมตำบลให้เป็นหนึ่งเขตเลือกตั้ง โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปมีหน้าที่กำหนดและแบ่งเขตเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล ตามที่กฎหมายกำหนด ให้แต่ละเขตเลือกตั้งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งแต่ ๓-๑๒ ที่นั่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดมีจำนวน ๕๗๕ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัดมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๕ คน และสูงสุด ๑๐๐ คน ตามจำนวนประชากรในแต่ละเขตพื้นที่จังหวัด ดังต่อไปนี้

จังหวัดที่มีประชากรไม่เกิน ๑ ล้านคน มีสมาชิก ๓๕ คน
 จังหวัดที่มีประชากรตั้งแต่ ๑ ล้านคน แต่ไม่เกิน ๓ ล้านคน มีสมาชิก ๔๕ คน
 จังหวัดที่มีประชากรตั้งแต่ ๓ ล้านคน แต่ไม่เกิน ๕ ล้านคน มีสมาชิก ๕๕ คน
 จังหวัดที่มีประชากรตั้งแต่ ๕ ล้านคน แต่ไม่เกิน ๗ ล้านคน มีสมาชิก ๖๕ คน
 จังหวัดที่มีประชากรตั้งแต่ ๗ ล้านคน แต่ไม่เกิน ๙ ล้านคน มีสมาชิก ๗๕ คน
 จังหวัดที่มีประชากรตั้งแต่ ๙ ล้านคน แต่ไม่เกิน ๑๒ ล้านคน มีสมาชิก ๘๕ คน
 จังหวัดที่มีประชากรตั้งแต่ ๑๒ ล้านคนขึ้นไป มีสมาชิก ๑๐๐ คน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาลมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน และสูงสุดไม่เกิน ๔๕ คน
 ตามจำนวนประชากรของแต่ละอำเภอ/เทศบาลดังต่อไปนี้

อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรไม่เกิน ๑ แสนคน มีสมาชิก ๒๐ คน
 อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรตั้งแต่ ๑ แสนคน แต่ไม่เกิน ๒ แสนคน มีสมาชิก ๒๕ คน
 อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรตั้งแต่ ๒ แสนคน แต่ไม่เกิน ๓ แสนคน มีสมาชิก ๓๐ คน
 อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรตั้งแต่ ๓ แสนคน แต่ไม่เกิน ๔ แสนคน มีสมาชิก ๓๕ คน
 อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรตั้งแต่ ๔ แสนคน แต่ไม่เกิน ๕ แสนคน มีสมาชิก ๔๐ คน
 อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรตั้งแต่ ๕ แสนคนขึ้นไป มีสมาชิก ๔๕ คน

การลงคะแนนเลือกตั้งและเงื่อนไขของผลการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล ต้องดำเนินการต่อเนื่องกัน โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปจะกำหนดวันเวลาในการเลือกตั้ง การลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล ต้องแสดงสัญลักษณ์ของพรรคการเมืองที่เข้าร่วมในการเลือกตั้ง และแสดงรูปถ่ายผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่เข้าร่วมสมัครรับเลือกตั้งด้วย

คณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปจะประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามผลรับรองการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไประดับอำเภอ/เทศบาล

คณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปจะประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับเทศบาลทั่วประเทศ ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่มีการเลือกตั้ง

หลักเกณฑ์การได้จำนวนที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร

จำนวนที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล ที่แต่ละพรรคการเมืองได้รับจากการเลือกตั้ง ต้องเป็นไปตามผลการนับคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองได้มาอย่างถูกต้องในเขตเลือกตั้งของตน

การกำหนดตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัด มาจากการรวมคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองหนึ่งพรรคได้รับจากการเลือกตั้งระดับภูมิภาค โดยนำคะแนนเสียงทั้งหมดของทุกพรรคการเมืองไปหารกับจำนวนที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล

เมื่อกำหนดตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัดแล้ว พรรคการเมืองแต่ละพรรคที่ส่งผู้แทนเข้ารับสมัครเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้ง จะได้ที่นั่งในสภาจากการนำคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองได้รับไปหารกับตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัดตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- การนับคะแนนเสียงครั้งแรก ถ้าจำนวนคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองหนึ่งพรรคได้รับเท่ากับหรือสูงกว่าตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัด พรรคการเมืองดังกล่าวอาจได้รับที่นั่งเพิ่มขึ้นจากคะแนนเสียงที่เหลืออยู่ในการนับคะแนนครั้งที่สอง

- กรณีจำนวนคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองหนึ่งพรรคได้รับน้อยกว่าจำนวนที่นั่งที่กำหนดไว้ในตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัด ถือว่าพรรคการเมืองนั้นไม่ได้รับที่นั่งในการนับคะแนนเสียงครั้งแรก และให้นำคะแนนเสียงทั้งหมดมานับเป็นคะแนนเสียงที่เหลืออยู่สำหรับการนับคะแนนเสียงในครั้งที่สองในกรณีที่ยังมีที่นั่งเหลือในเขตเลือกตั้งระดับภูมิภาค

- การที่พรรคการเมืองใดจะได้รับที่นั่งในการนับคะแนนเสียงครั้งที่สองต้องมาจากกรณีที่ยังมีที่นั่งเหลืออยู่ ซึ่งยังไม่ได้แบ่งจากการนับคะแนนเสียงครั้งแรก โดยวิธีจัดสรรจำนวนที่นั่งที่เหลืออยู่ที่ยังไม่ได้จัดแบ่งให้แก่พรรคการเมืองที่เข้าร่วมในการเลือกตั้งจนกว่าจะไม่มีจำนวนที่นั่งเหลืออยู่ โดยเริ่มต้นจากการจัดสรรที่นั่งให้แก่พรรคการเมืองที่มีคะแนนเสียงที่เหลืออยู่มากที่สุด

พรรคการเมืองที่เข้าร่วมการเลือกตั้งจะยังไม่ได้รับอนุญาตให้รวมคะแนนเสียงที่เหลืออยู่เข้าด้วยกัน โดยผู้แทนจากพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด สภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล จะได้รับที่นั่งหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับจำนวนที่นั่งที่พรรคการเมืองได้รับตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงมากจนถึงตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัด จะถือเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

- รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงไม่ถึงตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัดตามที่กำหนดไว้ นั้น จะนำรายชื่อเหล่านั้นมาพิจารณาให้ที่นั่งตามลำดับหมายเลขในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับภูมิภาคต่อไป

สมัยประชุมและการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

สมัยประชุม

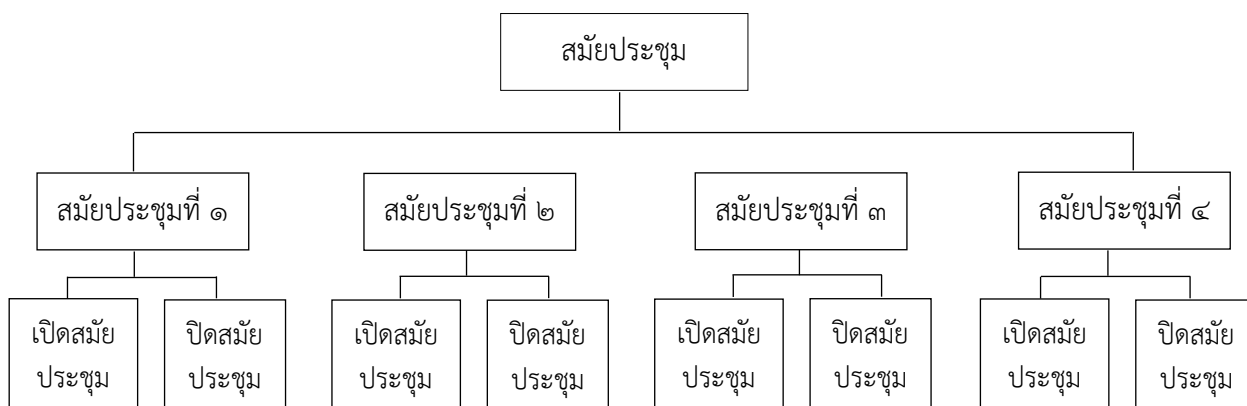
สมัยประชุมของสภาผู้แทนราษฎรจะเริ่มต้นในวันที่ ๑๖ สิงหาคม และสิ้นสุดในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ในปีถัดไป แต่หากวันที่ ๑๖ สิงหาคมเป็นวันหยุดราชการ ให้เริ่มต้นการเปิดสมัยประชุมก่อนหน้านั้น

สมัยประชุมจะเริ่มขึ้นเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีการสาบานตนแล้ว

สมัยประชุม แบ่งออกเป็น ๔ สมัย โดยแต่ละสมัยการประชุมจะรวมถึงช่วงเวลาประชุมและช่วงปิดสมัยประชุม เว้นแต่ในกรณีที่ช่วงปิดสมัยประชุมถูกยกเลิกในสมัยสุดท้ายของการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภา

สมัยประชุม หมายถึง ช่วงเวลาดำเนินกิจการสภาในอาคารรัฐสภา

ปิดสมัยประชุม หมายถึง ช่วงเวลาดำเนินกิจการสภานอกอาคารรัฐสภา เป็นการศึกษาดูงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การเปิดสมัยประชุมในครั้งแรก ประธานาธิบดีจะเป็นผู้กล่าวเปิดการประชุม กรณีที่ประธานาธิบดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการกล่าวเปิดการประชุมได้ให้รองประธานาธิบดีเป็นผู้ทำหน้าที่แทน

ประเภทของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แบ่งออกเป็น ๑๘ ประเภท ดังนี้

๑. การประชุมสมัยสามัญ (Plenary Meeting)
๒. การประชุมสมัยวิสามัญ (Extraordinary Plenary Meeting)
๓. การประชุมกลุ่มย่อย (Faction Meeting)
๔. การประชุมผู้นำระดับสูงของสภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives Leadership Meeting)
๕. การประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง (Steering Committee Meeting)
๖. การประชุมคณะกรรมการ (Commission Meeting)
๗. การประชุมของคณะกรรมการร่วม (Joint Commission Meeting)
๘. การประชุมสภานิติบัญญัติ (Legislation Council Meeting)
๙. การประชุมคณะกรรมการกิจการรัฐสภา (Household Commission Meeting)

๑๐. การประชุมสภาเพื่อความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ (BKSAP Meeting)
๑๑. การประชุมคณะกรรมการการงบประมาณ (Budget Committee Meeting)
๑๒. การประชุมคณะมนตรีดำเนินการ (Conduct Council Meeting)
๑๓. การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจ (Ad-Hoc Committee Meeting)
๑๔. การประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน (Working Committee Meeting)
๑๕. การประชุมคณะทำงาน (Working Meeting)
๑๖. การรับฟังการชี้แจง (Hearings)
๑๗. การรับฟังประชามติ (Public Hearings)
๑๘. การประชุมย่อยของคณะอนุกรรมการ (Sub-Commission Meeting)

การประชุมสมัยสามัญ

การประชุมสมัยสามัญเป็นการประชุมของสมาชิกรัฐสภาซึ่งมีประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานการประชุม และเป็นการประชุมสภาในระดับสูงสุดใช้อำนาจตามที่กำหนดไว้ในสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสมัยวิสามัญ

การประชุมสมัยวิสามัญเป็นการประชุมที่จัดขึ้นในช่วงปิดสมัยประชุมในกรณีที่

- ได้รับการร้องขอจากประธานาธิบดีโดยความเห็นชอบจากประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้ว
 - ได้รับการร้องขอจากประธานสภาผู้แทนราษฎรโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว
- ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบไม่น้อยกว่า ๑๓ คน

การประชุมคณะทำงาน

การประชุมชุดปฏิบัติการเป็นการประชุมระหว่างคณะกรรมการ คณะกรรมการร่วม สภานิติบัญญัติ คณะกรรมการงบประมาณ คณะกรรมการเฉพาะกิจและรัฐบาล โดยในการประชุมนี้ ประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรี/หัวหน้าหน่วยงานในระดับกระทรวงที่ได้รับมอบหมายหรือหน่วยงานเสริมของสภาท้องถิ่นให้เข้าร่วมประชุม กรณีเป็นหน่วยงานที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมจากประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยมีประธานคณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการร่วม ประธานสภานิติบัญญัติ ประธานคณะกรรมการงบประมาณ หรือประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจ ทำหน้าที่เป็นประธานการประชุม

การรับฟังการชี้แจง

การรับฟังการชี้แจงเป็นการประชุมระหว่างคณะกรรมการ คณะกรรมการร่วม สภานิติบัญญัติ คณะกรรมการงบประมาณ หรือคณะกรรมการเฉพาะกิจ และผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานให้เข้าร่วมการประชุม โดยทั้งสองฝ่ายได้รับเชิญจากประธานสภาผู้แทนราษฎรและจากการร้องขอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีประธานคณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการร่วม ประธานสภานิติบัญญัติ ประธานคณะกรรมการงบประมาณ หรือประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจ ทำหน้าที่เป็นประธานการประชุม

การรับฟังประชาคมติ

การรับฟังประชาคมติเป็นการประชุมระหว่างคณะกรรมการสิทธิฯ คณะกรรมการร่วม สภานิติบัญญัติ คณะกรรมการงบประมาณ หรือคณะกรรมการเฉพาะกิจ และปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานหรือภาคเอกชน โดยมีประธานคณะกรรมการสิทธิฯ ประธานคณะกรรมการร่วม ประธานสภานิติบัญญัติ ประธานคณะกรรมการงบประมาณ หรือประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจ ทำหน้าที่เป็นประธานการประชุม

ลักษณะปฏิบัติในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสมัยสามัญ การประชุมสมัยวิสามัญ การประชุมคณะกรรมการ การประชุมคณะกรรมการร่วม การประชุมสภานิติบัญญัติ การประชุมคณะกรรมการงบประมาณ การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจ การประชุมคณะทำงาน การรับฟังข้อชี้แจง และการรับฟังประชาคมติ โดยทั่วไปเป็นการประชุมที่เปิดเผยต่อสาธารณชน เว้นแต่เป็นการประชุมลับ

การประชุมผู้นำของสภาผู้แทนราษฎร การประชุมหัวหน้าหน่วยงานย่อยของสภาผู้แทนราษฎร การประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง การประชุมคณะกรรมการกิจการสภา การประชุมสภาเพื่อความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ การประชุมคณะรัฐมนตรีดำเนินการ และการประชุมคณะทำงานเป็นการประชุมลับ ยกเว้นกรณีที่อนุญาตให้เปิดเผยต่อสาธารณชนได้

การประชุมเปิดเผย คือ การประชุมที่มีทั้งสมาชิกและผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกเข้าร่วมการประชุม โดยอาจจะเป็นผู้ที่ได้รับเชิญหรือไม่ได้รับเชิญก็ได้ ส่วนการประชุมลับคือ การประชุมซึ่งอนุญาตให้เฉพาะผู้ที่เป็สมาชิกและผู้ที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมเท่านั้น

กระบวนการพิจารณา

ประธานการประชุมทำหน้าที่ควบคุมให้การประชุมดำเนินไปตามขั้นตอน การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ประธานการประชุมจะแจ้งประเด็นที่จะอภิปรายในที่ประชุมและอภิปราย และสรุปการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการประชุม หากประธานการประชุมประสงค์จะร่วมอภิปรายในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประธานการประชุมจะต้องมอบหมายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมชั่วคราว

สมาชิกในที่ประชุมจะได้รับโอกาสให้อภิปรายเมื่อ

๑. อภิปรายในประเด็นที่ที่ประชุมกำลังอภิปรายอยู่

๒. อภิปรายในประเด็นที่ที่ประชุมกำลังอภิปรายซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และหรือเกี่ยวข้องกับภาระงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว

๓. เสนอขั้นตอนการดำเนินการของประเด็นที่กำลังอภิปราย

๔. เสนอให้เลื่อนการประชุมออกไป

คณะกรรมการธิการ^๒

คณะกรรมการธิการแต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎร องค์ประกอบ จำนวนและสมาชิกภาพของคณะกรรมการธิการให้เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการธิการ (ยกเว้นประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานสภาที่ปรึกษาแห่งประชาชน)

จำนวนของคณะกรรมการธิการ หน่วยงานร่วมของคณะกรรมการธิการ และขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธิการ เป็นการพิจารณาและกำหนดร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎรบนพื้นฐานของหน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง หรือหน่วยงานภาครัฐที่ไม่สังกัดกระทรวง และสำนักงานเลขาธิการของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการธิการ ประกอบด้วย ประธานหนึ่งคน รองประธานไม่เกินสามคน และสมาชิกคณะกรรมการธิการ และต้องมีตัวแทนสตรีตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในคณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการธิการมีอำนาจหน้าที่ในการจัดเตรียมร่างกฎหมาย หรือ และปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายต่าง ๆ ภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธิการ ดังนี้

๑. ด้านงบประมาณ มีหน้าที่จัดการพิจารณาหรือเพื่อเตรียมยกร่างกฎหมายงบประมาณแผ่นดิน ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตนร่วมกับรัฐบาล รวมถึงพิจารณาและปรับปรุงร่างงบประมาณแผ่นดินภายใต้อำนาจหน้าที่ของตนร่วมกับรัฐบาล

๒. ด้านการกำกับดูแล มีหน้าที่ในการกำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งงบประมาณแผ่นดิน และกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พิจารณาและติดตามผลการตรวจสอบการดำเนินงานจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน กำกับดูแลการบังคับใช้นโยบายของรัฐบาล พิจารณาหรือและติดตามปฏิบัติที่สภาท้องถิ่นเสนอ

๓. ด้านการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน มีหน้าที่ในการจัดประชุมร่วมกับประธานาธิบดีหรืออาจเป็นรัฐมนตรี จัดประชุมร่วมกับสภาท้องถิ่น จัดประชุมชี้แจงข้าราชการซึ่งเป็นผู้แทนจากหน่วยงานของตน จัดประชุมชี้แจงตามคำร้องของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องหรือของคูกรณี ศึกษาดูงานในสมัยปิดประชุมหรือศึกษาดูงานในสถานที่ที่มีความจำเป็นในสมัยประชุมสภาตามความเห็นชอบของประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยต้องรายงานผลการศึกษาดูงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการธิการเพื่อติดตามผลต่อไป

คณะกรรมการสามัญ

คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน ๑๑ คณะ มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. **คณะกรรมการกลาโหม การต่างประเทศ และข้อมูลข่าวสาร** ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กองทัพอินโดนีเซีย กระทรวงการสื่อสารและข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการ

^๒ จากข้อบัญญัติกฎหมายข้อ ๑๗ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ว่าด้วยสภาที่ปรึกษาประชาชน สภาผู้แทนราษฎร และสภาผู้แทนภูมิภาค ในส่วนสภาผู้แทนราษฎรอายมติ ข้อ ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วยการปรับปรุงระเบียบข้อบังคับสภาผู้แทนราษฎรในข้อ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ในส่วนของคณะกรรมการธิการระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ ให้จัดตั้งคณะกรรมการตามมติดังกล่าว

การป้องกันประเทศแห่งชาติ สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ สถาบันถอดรหัสแห่งชาติ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารแห่งชาติ สำนักข่าวอันทาราแห่งชาติ สถาบันฟื้นฟูแห่งชาติ และคณะกรรมการกระจายเสียงแห่งชาติ

๒. คณะกรรมการกิจการภายใน เขตปกครองตนเองระดับภูมิภาค และการบริหารราชการ ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการปฏิรูปการบริหารราชการ กระทรวงการต่างประเทศ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการการบริหารราชการ สำนักงานข้าราชการพลเรือนแห่งชาติ สำนักงานที่ดินแห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ และคณะกรรมการเลือกตั้งทั่วไป

๓. คณะกรรมการกฎหมายและนิติบัญญัติ สิทธิมนุษยชน และความมั่นคง ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงยุติธรรม สิทธิมนุษยชนและศาลฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คณะกรรมการปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติ คณะกรรมการกฎหมายแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เลขาธิการสำนักงานสภาที่ปรึกษาแห่งประชาชน สำนักงานสภาผู้แทนราษฎรระดับภูมิภาค ศูนย์รายงานการเงินและวิเคราะห์ธุรกรรม และสำนักงานพัฒนากฎหมายแห่งชาติ

๔. คณะกรรมการการเกษตร ป่าไม้ การเดินเรือ การประมงและอาหาร ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงการเกษตร กระทรวงป่าไม้ กระทรวงการเดินเรือ และการประมง สำนักงานการขนส่งแห่งชาติ และคณะกรรมการเดินเรือแห่งชาติ

๕. คณะกรรมการการคมนาคม การสื่อสาร โยธาธิการ การเคหะ และการพัฒนาพื้นที่ด้อยโอกาส ปฏิบัติงานร่วมกับกรมโยธาธิการ กระทรวงการสื่อสาร รักระทรวงการเคหะ กระทรวงการเร่งรัดการพัฒนาพื้นที่ด้อยโอกาส และสำนักงานอตุณิยมวิทยาและธรณีฟิสิกส์

๖. คณะกรรมการการค้า อุตสาหกรรม การลงทุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการค้า กระทรวงสหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงการพัฒนาศักยภาพรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการประสานการลงทุนทางการเงิน คณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติ และคณะกรรมการกำกับดูแลการแข่งขันทางธุรกิจ

๗. คณะกรรมการการพลังงาน แร่ธาตุ การวิจัย เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงพลังงานและทรัพยากรธรณีแร่ธาตุ กระทรวงสิ่งแวดล้อม กระทรวงการวิจัยและเทคโนโลยี สำนักงานประเมินผลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ สถาบันวิทยาศาสตร์อินโดนีเซีย สถาบันพลังงานนิวเคลียร์ สำนักงานควบคุมพลังงานนิวเคลียร์ ศูนย์ประสานงานการสำรวจและการทำแผนที่แห่งชาติ สถาบันการบินและอวกาศแห่งชาติ ที่ปรึกษาการดำเนินงานเกี่ยวกับน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และสำนักงานควบคุมการดำเนินงานเกี่ยวกับน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ

๘. คณะกรรมการศาสนา สังคมและการพัฒนาศักยภาพสตรี ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงศาสนา กระทรวงการประกันสังคม กระทรวงพัฒนาศักยภาพสตรี คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก แห่งอินโดนีเซีย และคณะกรรมการสตรีแห่งชาติ

๙. คณะกรรมการด้านประชากรศาสตร์ สาธารณสุข กำลังคน และการย้ายถิ่นฐาน ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงานและการอพยพข้ามถิ่น คณะกรรมการวางแผนครอบครัวแห่งชาติ และสำนักงานอาหารและยา

๑๐. คณะกรรมการการศึกษา เยาวชน กีฬา การท่องเที่ยว ศิลปะและวัฒนธรรม ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว กระทรวงเยาวชนและการกีฬา หอสมุดแห่งชาติ และสำนักงานพัฒนาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

๑๑. คณะกรรมการการคลังและการธนาคาร ปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการวางแผนพัฒนาแห่งชาติ สถาบันการเงินนอกระบบ สำนักงานกำกับดูแลการคลังและการพัฒนา สำนักสถิติกลาง และเลขาธิการคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

คณะกรรมการวิสามัญ

กรณีมีความจำเป็นสภาผู้แทนราษฎรอาจจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นได้ โดยสภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดองค์คณะของคณะกรรมการวิสามัญในที่ประชุมสภาเต็มคณะตามสัดส่วน มีจำนวนสมาชิกน้อยที่สุด ๑๐ คน และสูงสุดไม่เกิน ๕๐ คน องค์ประกอบของคณะกรรมการวิสามัญประกอบด้วยประธานหนึ่งคน และรองประธานสามคน

คณะกรรมการวิสามัญดำเนินงานตามภารกิจภายในระยะเวลาที่ที่ประชุมสภาเต็มคณะกำหนด โดยขึ้นตรงต่อสภาผู้แทนราษฎร และเมื่อปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวจะถูกยุบโดยสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมสภาเต็มคณะจะพิจารณาผลการดำเนินงานของคณะกรรมการวิสามัญ

หน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรอาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานได้ โดยมีชื่อเรียกว่าคณะกรรมการดำเนินงานหรือคณะทำงาน มีจำนวนสมาชิกไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้อง โดยสงวนไว้จำนวนหนึ่งสำหรับคณะทำงานที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร แต่งตั้งตามความจำเป็นและเหมาะสม

คณะกรรมการดำเนินงานหรือคณะทำงานปฏิบัติหน้าที่ตามระยะเวลาที่กำหนดและถูกยุบโดยหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรที่จัดตั้งขึ้นตามระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่และสิ้นสุดหน้าที่ภายหลังการรายงานการดำเนินงานเมื่อภารกิจสำเร็จลง การติดตามผลการดำเนินงานของคณะทำงานจะพิจารณาโดยหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรที่แต่งตั้งขึ้นเช่นกัน

๑. คณะกรรมการวิสามัญกลั่นกรอง

คณะกรรมการกลั่นกรองได้รับการแต่งตั้งจากสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างการประชุมสภาเต็มคณะในช่วงวาระเริ่มต้นของการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการวิสามัญกลั่นกรองมีจำนวน ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดตามสัดส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลั่นกรอง

(๑) กำหนดวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรสำหรับสมัยประชุม ๑ ปี สมัยประชุม ๑ สมัย หรือเป็นช่วงเวลาใน ๑ สมัยการประชุม และระยะเวลาโดยประมาณตามการพิจารณาประเด็นที่เข้าร่วมทั้งหมด ในช่วงเวลาทั้งหมดของการพิจารณาร่างกฎหมาย โดยที่ประชุมสภาเต็มคณะให้ความเห็นชอบในการแก้ไขร่างกฎหมายดังกล่าว

(๒) กำหนดกระบวนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย หรือการดำเนินงานตามหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรโดยหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎร

(๓) ดำเนินการอื่นตามที่ประชุมสภาเต็มคณะมอบหมาย

๒. คณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ

คณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศเป็นหน่วยงานเสริมแต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดจำนวนของคณะกรรมาธิการวิสามัญดังกล่าวในที่ประชุมสภาเต็มคณะตามสัดส่วนพรรคการเมืองในช่วงเปิดสมัยประชุม

คณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ มีหน้าที่ในการพัฒนา สนับสนุน และเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซียและรัฐสภาต่างประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี และองค์กรอื่นที่มีรัฐสภาเข้าร่วมเป็นสมาชิก นอกจากนี้ยังมีหน้าที่เตรียมการเกี่ยวกับการเยือนต่างประเทศของคณะผู้แทนในฐานะอาคันตุกะของรัฐสภาต่างประเทศ ประเมินผลและติดตามผลการดำเนินงานการเยือนต่างประเทศของคณะผู้แทนสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงจัดทำข้อเสนอแนะหรือเสนอญัตติเกี่ยวกับประเด็นปัญหาด้านความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อความร่วมมือรัฐสภาต่างประเทศนั้นอาจขอคำปรึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องใดเรื่องหนึ่งภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน รวมทั้งติดต่อประสานงานกับรัฐสภาต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ ตามที่ได้รับมอบหมายหรือตามความเห็นชอบของประธานสภาผู้แทนราษฎร

๓. คณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีดำเนินการ

คณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีดำเนินการเป็นหน่วยงานเสริมแต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดจำนวนของคณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีในที่ประชุมสภาเต็มคณะตามสัดส่วนของพรรคการเมือง ในช่วงเปิดสมัยประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีดำเนินการจะประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๓ คน

คณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีดำเนินการมีหน้าที่ดังนี้

(๑) สอบสวนและตรวจสอบคำร้องที่มีต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยขาดการปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลา ๓ เดือนและไม่แจ้งเหตุผลการไม่เข้าร่วมการประชุมสภาเต็มคณะ หรือไม่เข้าร่วมการประชุมของหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการสอบสวนการขาดคุณสมบัติการเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง การไม่ปฏิบัติตามคำสาบานตน จรรยาบรรณหรือการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือข้อห้ามในการดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติและกฎระเบียบ

(๒) พิจารณาผลการสอบสวนและการตรวจสอบเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีดำเนินการมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกกล่าวหา มาชี้แจงให้ข้อมูลและแก้ข้อกล่าวหาของตนเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งขอข้อมูล เอกสาร พยาน บุคคล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีดำเนินการได้สอบสวนและตรวจสอบข้อร้องเรียนแล้ว กรณีข้อร้องเรียนมีมูลและมีพยานหลักฐาน คณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีดำเนินการอาจใช้บทลงโทษในรูปแบบดังต่อไปนี้

- มีหนังสือตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรจากประธานสภาผู้แทนราษฎรไปยังสมาชิกผู้ถูกร้องเรียน
- เสนอให้มีการถอดถอนประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากตำแหน่ง โดยประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอต่อที่ประชุมสภาเต็มคณะ

- เสนอให้มีการถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพ้นจากตำแหน่งโดยประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะเสนอไปยังประธานาธิบดีเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนทางกฎหมาย จากนั้นจะออกเป็นรัฐบัญญัติของประธานาธิบดี โดยประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งไปยังสมาชิกผู้ถูกร้องเรียน

- คณะกรรมาธิการวิสามัญคณะมนตรีดำเนินการอาจพิจารณาทบทวนกรณีสมาชิกผู้ถูกร้องเรียนสามารถพิสูจน์ตนได้ว่าไม่ได้กระทำความผิดกฎหมาย กฎ ระเบียบและจรรยาบรรณโดยมีการ แกลงข้อเท็จจริงในที่ประชุมสภาเต็มคณะ

กระบวนการตรากฎหมาย

สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎหมาย โดยสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดี จะให้ความเห็นชอบร่วมกันในการผ่านรัฐบัญญัติ ซึ่งเสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดี หรือสภาท้องถิ่น

สภาท้องถิ่นอาจเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น การจัดตั้งจังหวัดใหม่ การขยายจังหวัด และการรวมจังหวัดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงความสมดุลทางการเงินระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น กรณีมีการเสนอร่างกฎหมายที่มีเนื้อหาเดียวกันมากกว่าหนึ่งฉบับเข้าสู่การพิจารณาของสภาในสมัยประชุมใด ที่ประชุมสภาจะพิจารณาโดยใช้ร่างกฎหมายฉบับที่เสนอโดยสภาเป็นหลัก ส่วนร่างกฎหมายฉบับอื่นให้ถือเป็นร่างกฎหมายประกอบการพิจารณาเท่านั้น

การเสนอร่างกฎหมายของอินโดนีเซีย ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอร่างกฎหมายได้โดยวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างกฎหมายแล้วจะเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรตามลำดับภายใน ๗ วัน

หน่วยงานที่รับผิดชอบร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดช่วงเวลาในการประชุมและจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม โดยผลของการประชุมถือเป็นข้อควรพิจารณาในการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การอภิปรายร่างกฎหมายในสภาผู้แทนราษฎรจะดำเนินการพิจารณาเป็น ๒ ระดับ

ระดับที่ ๑ เป็นการพิจารณาร่างกฎหมายในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติ ที่ประชุมคณะกรรมาธิการงบประมาณ หรือที่ประชุมกรรมาธิการวิสามัญร่วมกับรัฐบาล

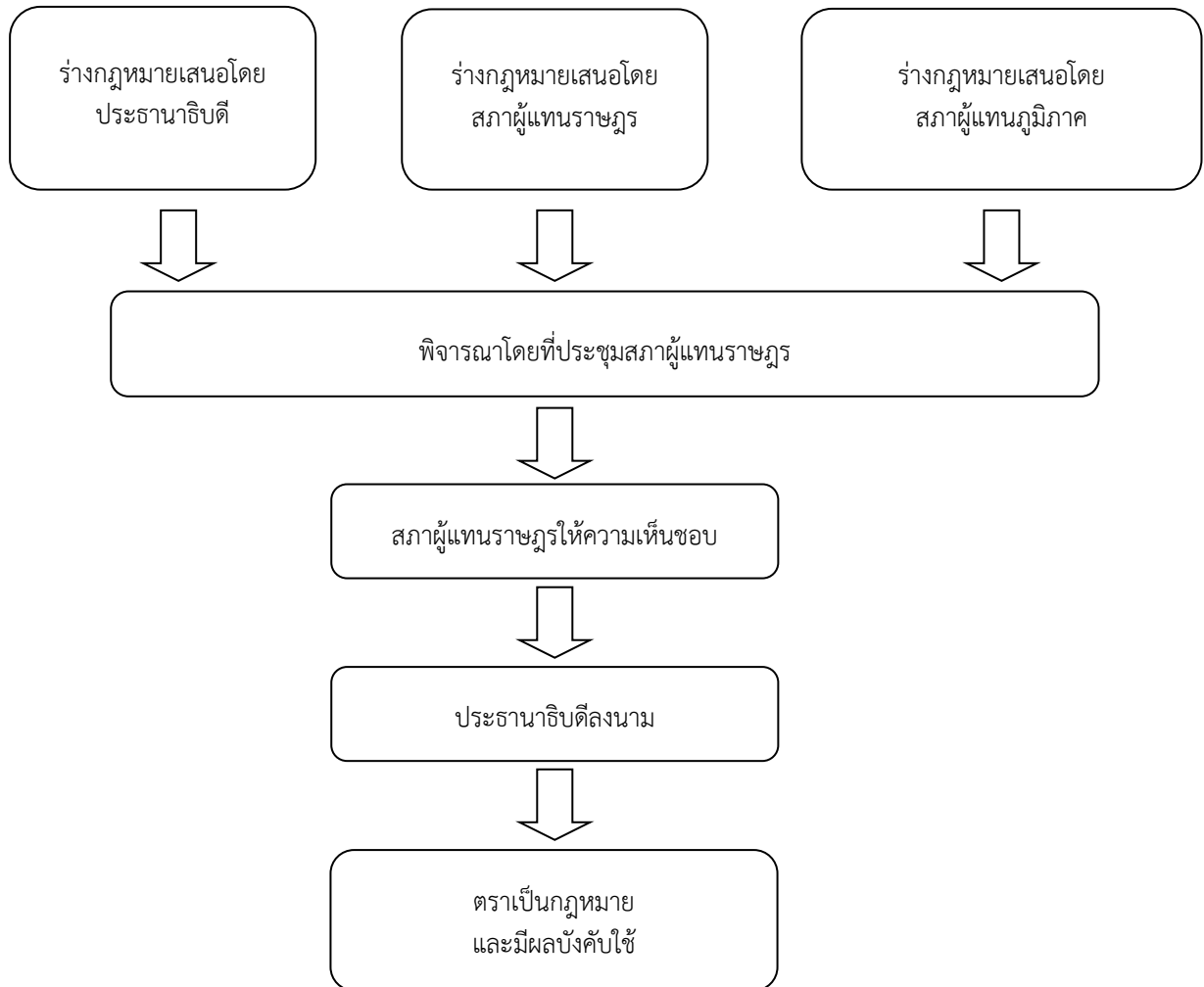
ระดับที่ ๒ เป็นการพิจารณาร่างกฎหมายในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเต็มคณะ

ร่างกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดีได้ผ่านความเห็นชอบร่วมกันแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอต่อประธานาธิบดีเพื่อให้ประธานาธิบดีลงนามอนุมัติกฎหมายดังกล่าวเป็นรัฐบัญญัติภายในเวลา ๗ วันทำการ

กรณีที่ประธานาธิบดีไม่ได้ลงนามอนุมัติร่างกฎหมายภายใน ๑๕ วันทำการ ประธานสภาผู้แทนราษฎร จะทำหนังสือถึงประธานาธิบดีเพื่อขอความเห็นชอบอีกครั้ง

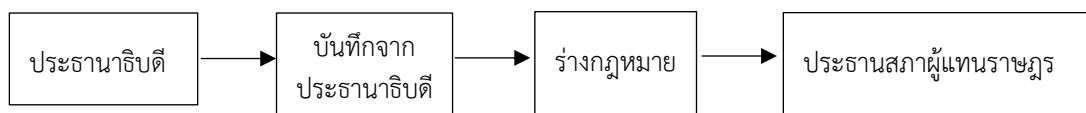
กรณีร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบโดยการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดีร่วมกัน แต่ประธานาธิบดีไม่ได้ลงนามอนุมัติร่างกฎหมายภายในเวลา ๓๐ วันทำการ ร่างกฎหมายดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายโดยปริยาย

กระบวนการตรากฎหมาย

การเสนอร่างกฎหมายโดยประธานาธิบดี

ร่างกฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดีจะกลายเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยประธานาธิบดีจะมีบันทึกมอบหมายให้รัฐมนตรีเป็นตัวแทนในการอภิปรายร่างกฎหมายดังกล่าว

เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างกฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดีแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทราบในการประชุมสภาเต็มคณะครั้งต่อไป พร้อมสำเนาแจกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน ส่วนร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่นจะเสนอต่อประธานสภาท้องถิ่นต่อไป

ร่างกฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดีจะนำเข้าสู่การอภิปรายเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายทั้ง ๒ ระดับในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นการประชุมร่วมกับรัฐมนตรีที่เป็นผู้แทนของประธานาธิบดี

การเสนอร่างกฎหมายโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การเสนอร่างกฎหมายโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๓ คนเป็นผู้เสนอ นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการร่วม หรือสภานิติบัญญัติสามารถเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภาได้เช่นกัน ร่างกฎหมายที่นำเสนอต้องมีชื่อผู้เสนอร่างกฎหมาย ลายมือชื่อ พรรคการเมืองที่สังกัด พร้อมทั้งข้อคิดเห็นรวมเข้าด้วยกัน

เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างกฎหมายแล้วจะแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทราบในการประชุมสภาเต็มคณะครั้งต่อไป พร้อมสำเนาแจกให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน ซึ่งในที่ประชุมจะพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายดังกล่าวเป็นรัฐบัญญัติหรือไม่นั้น จำเป็นต้องให้พรรคการเมืองได้มีส่วนร่วมในการแสดงความเห็นต่อร่างกฎหมายดังกล่าวก่อน จึงเข้าสู่กระบวนการพิจารณาร่างกฎหมาย ดังนี้

- (๑) เห็นชอบโดยไม่มีการแก้ไข
- (๒) เห็นชอบโดยมีการแก้ไข
- (๓) คัดค้าน

กรณีร่างกฎหมายดังกล่าวผ่านความเห็นชอบโดยมีการแก้ไข สภาผู้แทนราษฎรจะมอบหมายให้คณะกรรมาธิการของสภานิติบัญญัติ หรือคณะกรรมาธิการวิสามัญทบทวนแก้ไขร่างกฎหมายดังกล่าว

กรณีที่ร่างกฎหมายผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมสภาแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะส่งร่างกฎหมายไปยังประธานาธิบดี เพื่อให้ประธานาธิบดีมอบหมายรัฐมนตรีซึ่งเป็นตัวแทนอภิปรายเพื่อตอบข้อซักถามเกี่ยวกับร่างกฎหมายดังกล่าวในที่ประชุมสภาหรือต่อประธานสภาท้องถิ่นหากร่างกฎหมายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่น

กระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภา

การพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภาต้องมีองค์ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะดำเนินการประชุมได้ กรณีที่องค์ประชุมไม่ถึงกึ่งหนึ่งประธานมีอำนาจในการสั่งเลื่อนประชุมสภาได้สองครั้งภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง แต่หากเลื่อนประชุมถึงสองครั้งแล้วยังมีองค์ประชุมไม่ถึงกึ่งหนึ่ง คณะกรรมาธิการวิสามัญกลั่นกรองจะเป็นผู้พิจารณาถึงวิธีการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวต่อไป

กรณีเป็นการประชุมของหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎร ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกลั่นกรองจะเป็นผู้พิจารณาถึงวิธีการพิจารณาร่างกฎหมาย เว้นแต่เป็นการพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกลั่นกรอง หัวหน้าพรรคการเมืองต่าง ๆ จะเป็นผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพิจารณาร่างกฎหมายนั้น

การพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภาแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. การพิจารณาโดยใช้มติเอกฉันท์

การพิจารณาร่างกฎหมายโดยใช้มติเอกฉันท์จะดำเนินการหลังจากที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าร่วมประชุมในขณะนั้นได้อภิปรายแสดงความเห็นอย่างสมเหตุสมผลต่อการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว และที่ประชุมสภาได้มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์

๒. การพิจารณาโดยใช้เสียงส่วนใหญ่

การพิจารณาร่างกฎหมายโดยมีเสียงส่วนใหญ่เห็นชอบ กรณีเช่นนี้ที่ประชุมสภาไม่ได้มีคะแนนเสียงเป็นมติเอกฉันท์ในการผ่านร่างกฎหมาย เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าร่วมประชุมยังคงยืนยันทักการเดิมที่จะไม่ยอมรับร่างกฎหมายดังกล่าว ดังนั้น จึงจัดให้มีการลงคะแนนเสียงโดยเปิดเผยสำหรับร่างกฎหมายที่เป็นนโยบาย และจัดให้มีการลงคะแนนลับสำหรับการประชุมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือประเด็นสำคัญ การลงคะแนนเสียงลับจะเป็นการเขียนลงกระดาษที่จัดไว้ให้โดยไม่ต้องเขียนชื่อ ลายมือชื่อหรือพรรคการเมืองที่สังกัด หรือสัญลักษณ์อื่นใดทั้งสิ้น รวมถึงวิธีการอื่นใดก็ได้ในลงคะแนนเสียงพิจารณาร่างกฎหมายเพื่อให้เป็นการลงคะแนนเสียงลับ

การพิจารณาร่างกฎหมายโดยมีเสียงส่วนใหญ่จะสามารถผ่านการรับรองของที่ประชุมสภาได้ หากมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าร่วมประชุมเกินกึ่งหนึ่ง

ผังกระบวนการตรากฎหมายที่เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร

การพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ

การพิจารณาร่างกฎหมาย ระดับที่ ๑

เป็นการประชุมในชั้นคณะกรรมการธิการ การประชุมคณะกรรมการร่วม การประชุมสภานิติบัญญัติ การประชุมคณะกรรมการงบประมาณ หรือการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. การเสนอความคิดเห็น
 - ร่างกฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดี พรรคการเมือง หรือพรรคการเมืองและสภาท้องถิ่น เสนอความคิดเห็นหากร่างกฎหมายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่น
 - ร่างกฎหมายที่เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดี หรือประธานาธิบดีและสภาท้องถิ่น เสนอความคิดเห็นหากร่างกฎหมายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่น
๒. การตอบรับ
 - ร่างกฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดี การตอบรับของประธานาธิบดี
 - ร่างกฎหมายที่เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร การตอบรับของประธานของหน่วยงานเสริม ที่เกี่ยวข้องกับสภาผู้แทนราษฎรในการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว
๓. การอภิปรายเห็นชอบร่างกฎหมายโดยสภาผู้แทนราษฎร และประธานาธิบดีที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของบัญชีทรัพย์สิน

การพิจารณาร่างกฎหมาย ระดับที่ ๒

เป็นการประชุมสภาเต็มคณะ โดยดำเนินการดังนี้

๑. รายงานผลของการพิจารณาร่างกฎหมาย ระดับที่ ๑
๒. รับฟังความเห็นของพรรคการเมืองที่เสนอโดยสมาชิกพรรค และหากจำเป็นอาจแนบความเห็นของพรรค เป็นลายลักษณ์อักษร
๓. รับฟังความเห็นของประธานาธิบดีที่เสนอโดยรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากประธานาธิบดี

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นหน่วยงานหลักที่สนับสนุนการทำงานของสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสำนักงานของรัฐที่มีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้นำองค์กร และปฏิบัติหน้าที่ขึ้นตรงต่อ ประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งหรือปลดเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้พ้นจาก ตำแหน่งตามคำแนะนำของประธานสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อสนับสนุนการดำเนินการและการปฏิบัติงานของสภาผู้แทนราษฎรภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อีกทั้งยังสามารถแต่งตั้งคณะทำงานในหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎร

ผู้เชี่ยวชาญและหรือคณะทำงานของสภาผู้แทนราษฎรสามารถเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ เมื่อได้รับเชิญจากประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้อง และมีสิทธิอภิปรายเมื่อได้รับอนุญาตจากประธานการประชุม

โครงสร้างและขั้นตอนการทำงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้กำหนดไว้ในคำสั่งของประธานาธิบดี

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วย

(๑) ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหาร และด้านเทคนิคเพื่อให้บริการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การดำเนินงานตามนโยบายภายในหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎรภายใต้การควบคุมของประธานสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงด้านสวัสดิการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๒) ช่วยเหลือคณะกรรมการกิจการสภาในการร่างงบประมาณ โดยรวบรวมความต้องการงบประมาณจากหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎร

(๓) ให้บริการแก่คณะกรรมการธิการ คณะกรรมการร่วม และสภาผู้แทนราษฎรในการเตรียมข้อมูลสำหรับร่างกฎหมายฉบับแรก ให้คำแนะนำ และข้อมูลแก่คณะกรรมการกิจการสภา

(๔) รับผิดชอบงานตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาผู้แทนราษฎร

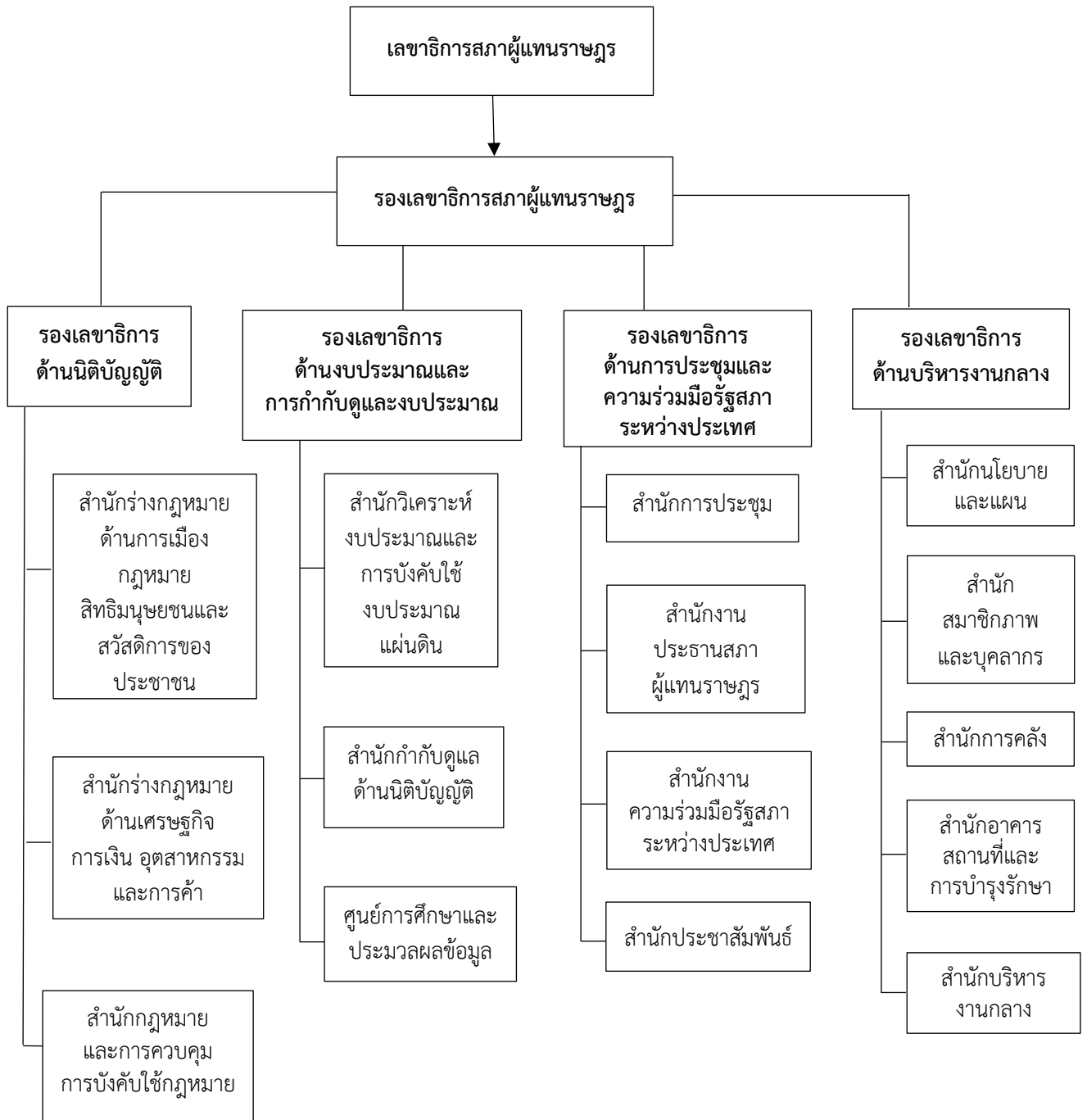
(๕) รายงานผลการดำเนินงานปีที่ผ่านมาเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรในช่วงต้นของสมัยการประชุมสภาถัดไป และจัดทำสำเนาให้คณะกรรมการธิการกลั่นกรอง และคณะกรรมการกิจการสภา

ทั้งนี้ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโดยการอนุมัติของประธานสภาผู้แทนราษฎรสามารถปฏิบัติหน้าที่เสมือนสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศในด้านเลขาธิการรัฐสภา และรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ของตนในองค์การดังกล่าวต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรคนปัจจุบันคือ นาย Indra Iskandar, M.Si ดำรงตำแหน่งเมื่อเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๑ – ปัจจุบัน

โครงสร้างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนระดับภูมิภาค
(Regional Representative Council
หรือ Dewan Perwakilan Daerah: DPD)^๓

องค์ประกอบและที่มา

สภาผู้แทนระดับภูมิภาคเป็นสภาที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญฉบับปี ค.ศ. ๑๙๔๕ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๓ สมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาคมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของทุกจังหวัด ๑ ละ ๔ คน โดยข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญกำหนดว่า สมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาคจะมีจำนวนไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาคเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๐๑๔

สภาผู้แทนภูมิภาคมีการประชุมปีละ ๑ ครั้ง

ประธานสภาผู้แทนภูมิภาคคนปัจจุบันคือ นาย La Nyalla Mattalitti (East Java) ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๒

อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนระดับภูมิภาค

สภาผู้แทนระดับภูมิภาค (DPD) จะทำหน้าที่ร่วมกับสภาผู้แทนราษฎร (DPR) ในฐานะที่เป็น รัฐสภาหรือสภาที่ปรึกษาประชาชน (MRP) เท่านั้น จะไม่มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอร่างกฎหมายหรือ พิจารณากฎหมาย แต่อาจเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจสู่ภูมิภาค กฎหมายยุบรวมจังหวัด กฎหมายบริหารทรัพยากรธรรมชาติ กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน การเก็บภาษี การจัดการศึกษา การศาสนา ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหาร และด้านเทคนิคเพื่อให้บริการแก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินงานตามนโยบายภายในหน่วยงานของสภาผู้แทนภูมิภาค ภายใต้การ ควบคุมของประธานสภาผู้แทนภูมิภาค รวมถึงด้านสวัสดิการของสมาชิกสภาผู้แทนภูมิภาค และ ข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนภูมิภาค

(๒) ช่วยเหลือคณะกรรมการกิจการสภาในการร่างงบประมาณของสภา โดยรวบรวมความต้องการ งบประมาณจากหน่วยงานเสริมของสภา

(๓) ให้บริการแก่คณะกรรมการธิการ คณะกรรมการร่วม และสภานิติบัญญัติในการเตรียมข้อมูล สำหรับร่างกฎหมายฉบับแรก ให้คำแนะนำ และข้อมูลแก่คณะกรรมการกิจการสภา

(๔) รับผิดชอบงานตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาผู้แทนภูมิภาค

(๕) รายงานผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานสภาผู้แทนภูมิภาค ในช่วงต้นของสมัยการประชุมสภาถัดไป และจัดทำสำเนาให้แก่คณะกรรมการกฤษฎีกา และ คณะกรรมการกิจการสภา

^๓ สมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาค หมายถึง ผู้นำชุมชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ที่สามารถรักษาผลประโยชน์ในท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของรัฐโดยทั่วไป สภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด เป็นตัวแทนจังหวัดเพื่อลงสมัครรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาค

คุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาค

๑. มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๑ ปีบริบูรณ์
๒. จบการศึกษาอย่างน้อยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
๓. เป็นผู้ถือมั่นในหลักปรัชญา
๔. เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
๕. เป็นผู้เลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตย
๖. เป็นผู้ปกป้อง อนุรักษ์ ดูแลรักษามรดกสำคัญของประเทศ
๗. มุ่งมั่นและดูแลความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน
๘. ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
๙. ยึดถือศีลธรรมนำการเมืองและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นของตน
๑๐. เป็นผู้ที่รักษาและอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีในเขตจังหวัดตน โดยมีการบริหารงานตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของสภาผู้แทนส่วนภูมิภาค
๑๑. ไม่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคการเมืองก่อนการเลือกตั้งอย่างน้อย ๔ ปี
๑๒. ไม่เป็นข้าราชการ
๑๓. ไม่เคยเป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์
๑๔. มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

วาระการดำรงและการสิ้นสุดจากตำแหน่ง

มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี การเข้ารับตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนภูมิภาคจะต้องได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี และจะสิ้นสุดการเป็นสมาชิกเมื่อสมาชิกชุดใหม่ทำการสาบานตนเรียบร้อยแล้ว

ก่อนการเข้ารับตำแหน่ง สมาชิกทุกคนต้องกล่าวคำสาบานตนในที่ประชุมสมัชชาใหญ่ “Paripurna” ต่อหน้าประธานศาลสูงสุด และในกรณีที่สมาชิกไม่สามารถกล่าวสาบานตนในวันดังกล่าวได้สามารถกล่าวคำสาบานตนต่อหน้าประธานสภาผู้แทนภูมิภาคได้ในภายหลัง (การกล่าวคำสาบานตนเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญภายใต้การนำของประธานสภาที่ปรึกษาประชาชน)

คณะกรรมการธิการ

องค์ประกอบสำคัญของสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (DPD) คือ เป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นถาวรมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบต่อการเมือง การปกครองและการบริหารตนเองที่เป็นอิสระในระดับจังหวัด และคณะกรรมการสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (DPD) มีดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการ ๑

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านการปกครองส่วนภูมิภาค ความร่วมมือระหว่างศูนย์กลางกับภูมิภาค และระหว่างภูมิภาคด้วยกัน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยและประชากร ที่ดินและปัญหาชายแดนหรือขอบเขตกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒. คณะกรรมการธิการ ๒

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านการเกษตร ทหาร ประมง พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ การค้า อุตสาหกรรม เศรษฐกิจพอเพียงหรือเศรษฐกิจครัวเรือน

๓. คณะกรรมการธิการ ๓

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านการศึกษา ศาสนา สาธารณสุข มรดกชาติ เยาวชนและกีฬา ด้านสวัสดิการสังคม พัทธศัฏฐ์คุ้มครองเด็กและสตรี แรงงาน ระบบขนส่ง งานหัตถกรรม คุ้มครองผู้บริโภค และผู้ยากไร้

๔. คณะกรรมการธิการ ๔

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านรายได้ประชากรและงบประมาณประเทศ การกู้ยืมเงินต่าง ๆ ดูแลความสมดุลด้านการเงินการคลังระหว่างศูนย์กลางกับภูมิภาค โดยประสานความร่วมมือกับ องค์การคลัง และควบคุมดูแลสนับสนุนธุรกิจระดับมหภาค ระดับปานกลางและระดับเล็ก

๕. คณะกรรมการวิสามัญกฎหมาย

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านการวางแผนและบัญญัติกฎหมาย รวมทั้งการกำกับลำดับ ความสำคัญของยุติในร่างกฎหมาย การอภิปรายร่างกฎหมายในสภา การให้คำแนะนำ ความเห็นและ วิจัยเกี่ยวกับกฎหมาย

๖. คณะกรรมการวิสามัญกิจการภายใน

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านกิจการภายในสภาผู้แทนภูมิภาค (DPD) รวมทั้งความเป็นอยู่ และสวัสดิการสำหรับสมาชิก และเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนภูมิภาค สนับสนุนภารกิจประธาน และสมาชิกสภาในการปฏิบัติหน้าที่ทุกด้าน และดำเนินการบริหารกำกับดูแลในส่วนของสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนภูมิภาค

๗. คณะกรรมการจริยธรรม

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านการตรวจสอบ วินิจฉัย ให้ความเห็นและเสนอข้อเท็จจริงต่อสภา ในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนภูมิภาคในกรณีที่ถูกกล่าวหาละเมิดหรือละเลยต่อหน้าที่ และทำหน้าที่กำกับดูแลด้านระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ และธรรมเนียมปฏิบัติของสภาผู้แทนภูมิภาค

๘. คณะกรรมการรัฐสภาระหว่างประเทศ

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านการสนับสนุนและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสภาผู้แทน ภูมิภาค (DPD) กับองค์กรอื่นที่เทียบเท่าด้านเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างรัฐสภาต่างประเทศ เช่น การเดินทางศึกษาดูงานรัฐสภาต่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ

๙. คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านการตรวจสอบและติดตามพระราชบัญญัติ พัฒนากฎหมายที่ล้ำหลัง จัดเสวนาหรือประชุมหารือหรือทำการวิจัยในการพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยและไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ รวมถึงให้คำแนะนำในร่างกฎหมายและสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านกฎหมายกับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ

๑๐. คณะกรรมการวิสามัญพิทักษ์สาธารณะ

มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบด้านการศึกษา ติดตามผลด้านการคอร์รัปชันที่ส่งผลเสียต่อประเทศ ติดตามผลการร้องเรียนของประชาชนในเรื่องของการคอร์รัปชัน และการเลือกปฏิบัติการให้บริการสาธารณะ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนระดับภูมิภาค
(Secretariat General of DPD RI)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนระดับภูมิภาคเป็นหน่วยงานหลักที่สนับสนุนการทำงานของสภาผู้แทนระดับภูมิภาค มีเลขาธิการสภาผู้แทนภูมิภาคเป็นผู้นำองค์กรปฏิบัติหน้าที่ขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนระดับภูมิภาค โดยประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งหรือปลดเลขาธิการสภาผู้แทนระดับภูมิภาคตามคำแนะนำของประธานสภาผู้แทนภูมิภาค

เลขาธิการสภาผู้แทนระดับภูมิภาคมีรองเลขาธิการสภาผู้แทนระดับภูมิภาค และผู้บังคับบัญชาหน่วยงานภายในสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนระดับภูมิภาคแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน อีกทั้งยังสามารถแต่งตั้งคณะทำงานในหน่วยงานของสภาผู้แทนภูมิภาคได้ด้วย

ผู้เชี่ยวชาญและหรือคณะทำงานของสภาผู้แทนระดับภูมิภาคจะเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนระดับภูมิภาค โดยได้รับเชิญจากประธานสภาผู้แทนระดับภูมิภาค หรือหน่วยงานของสภาผู้แทนระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องและมีสิทธิในการอภิปรายเมื่อได้รับอนุญาตจากประธานการประชุม

โครงสร้างและขั้นตอนการทำงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนระดับภูมิภาค กำหนดไว้ในคำสั่งของประธานาธิบดี โครงสร้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรระดับภูมิภาค ประกอบด้วย

๑. สำนักการประชุม ๑
๒. สำนักการประชุม ๒
๓. สำนักบริหารงานกลาง
๔. สำนักนโยบายและการเงิน
๕. สำนักโลจิสติกส์
๖. สำนักเลขาธิการประธานสภา
๗. ศูนย์ข้อมูลและเทคโนโลยี
๘. ศูนย์ศึกษาเรื่องส่วนภูมิภาค
๙. ศูนย์ศึกษาด้านนโยบายและกฎหมาย

ข้อมูลอ้างอิง

- รัฐสภาอินโดนีเซีย <http://www.dpr.go.id/en/about-dpr/meeting-year> เข้าถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔
- รัฐสภาอินโดนีเซีย
 - <http://www.dpr.go.id/en/about-dpr/legislative-process> เข้าถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔
 - <http://www.dpr.go.id/en/generalsecretariat/about> เข้าถึงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔
- รายงานการศึกษาดูงานเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ณ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สหภาพรัฐสภา
 - http://www.ipu.org/parline-e/reports/2147_A.htm เข้าถึงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘
 - http://www.ipu.org/parline-e/reports/2147_A.htm เข้าถึงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙
 - https://en.wikipedia.org/wiki/Regional_Representative_Council เข้าถึงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙
- <https://www.google.com/search?biw=1912&bih=961&ei=QeCGXtmOK5iz9QPp+Speaker+of+the+People%27+s+Consultative+Assembly> เข้าถึงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓
- <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%>. เข้าถึงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓
- <https://www.google.com/search?biw=1912&bih=961&ei=qOiGXtngKpa89QP18pmQAQ&q+present+of+the+Speaker+of+the+People> เข้าถึงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓
- <https://www.asgp.co/member-detail/3116> เข้าถึงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓
- https://en.wikipedia.org/wiki/Regional_Representative_Council เข้าถึงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓

ที่ปรึกษา

นายอภิชาติ อ่อนสร้อย

ผู้อำนวยการสำนักภาษาต่างประเทศ

คณะผู้จัดทำ

๑. นางสาวรณิ หุตายน

ผู้บังคับบัญชาจากกลุ่มงานภาษาจีนและภาษาอื่น

๒. นางวรวิมล รัตนมาลี

ผู้บังคับบัญชาจากกลุ่มงานภาษาฝรั่งเศส รัสเซีย และอิตาลี

๓. นางอัญธิกา รุ่งเรือง

ผู้บังคับบัญชาจากกลุ่มงานภาษาอังกฤษ

๔. นางสาวสรวงนก สระบัว

ผู้บังคับบัญชาจากกลุ่มงานบริหารทั่วไป

สำนักภาษาต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๔๙๙ อาคารสุขประพฤติ ถนนประชาชื่น
แขวง/เขต บางซื่อ กรุงเทพมหานคร ๑๐๘๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๐๙-๑๐
โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๐๙